

Rötsch mer jett Lied

1. Bei Pullmanns eß d'r janzen Dach de schönste Harmonie.
Ich sage extra nur am Dach, doch naaks - o wieh, o wieh !
Se han en Bett, dat es zo schmal, dobei eß sei noch nebenbei -
Ich mein als allerjröbste Qual - vill decker wie hä Ahl.
Wenn hä d'r Lamp usmäht, et ezte, wat hä säht:

Refrain:

Rötsch mer jett, Agnies, rötsch mer doch jett,
du sühs doch, ich han kein Plaaz em Bett.
Ich ligge mem Rögge he op d'r Kant,
vun morjen av schlofen ich an d'r Wand.
Rötsch mer jett, Agnies, rötsch mer doch jett,
du sühs doch, ich han kein Plaaz em Bett.
Ich schlofen, statt ovends jetz op d'r Kant,
vun morjen av an d'r Wand.

2. Wenn einer fleißig, wie am Dach dä Pullmann ihre Mann,
dann well mer naaks, un dat met Räch, sing Plaaz zum Schlofen han,
Denn saht ens selvs, wie süht dat us, wenn Mann un Frau
han naaks kein Rauh
un einer sich et Krüzz zum Schluß voll Krünkele laje muß.
Dann jedesmol mer ihr - dä selven Explezier:

Rötsch mer jett,

3. Dä ein hät vill, dä andre nix, dat eß d'r Lauf d'r Welt,
un vör e Paradiesbett han de Pullmanns doch kei Jeld.
Jetzt kütt dobei noch dä Kontraß; Hä wie en Fluh, die Frau esu !
Och fällt jewöhnlich sich zor Laß, wat nit zosamme paß.
Doch eß dä Mann nit kott, hä hätt de Ruhe flott:

Rötsch mer jett,